

[Carsten Andersen]

behov og i retning af en materialisering og fremmedgørelse af samfundet.

SF skal ikke afvise, at der er forbedringer i den lov, der er til vedtagelse nu. Det har vi heller ikke gjort i debatterne, vi har bare påpeget, at de forbedringer, der er i loven, faktisk kunne gennemføres med en cirkulæreskrivelse eller med en bekendtgørelse fra Justitsministeriet.

Vi hilser selvfølgelig med tilfredshed, at man i Justitsministeriet har medtaget et patientklagenævn, et forslag, som vi i øvrigt tidligere har stillet i anden sammenhæng. Vi hilser også med tilfredshed, at det elementære, at der skal udarbejdes en behandlingsplan, bliver fastslået i loven. Det er nogle af årsagerne til, at vi ikke vil stemme imod loven, men vil undlade at stemme, for vi vil ikke forhindre denne lovs vedtagelse. Men det kunne være gjort meget bedre.

Vi vil påtage os sammen med Socialdemokratiet at følge, hvordan det går med denne lov, og vi vil også holde Socialdemokratiet fast på dets udsagn om, at den aftale, de har indgået med regeringen, bliver fulgt op og fastholdt.

SF er blevet skældt ud for, at vi i vores forslag blander tingene sammen, nemlig almindelig sygehusbehandling og den psykiatriske behandling. Men hvis vi ser argumenterne i ændringsforslaget til § 2 og Landsforeningen Sinds opbakning af dette, er det jo netop et ønske om, at man vil ligestille behandlingen på psykiatriske afdelinger med den almindelige sygehusbehandling.

Derfor forstår jeg ikke, at vi skal skældes ud for, at vi faktisk vil det samme, at vi også mener, at der skal være ligestilling mellem den psykiatriske behandling og behandlingen af de øvrige patienter på sygehusene. Vi har blot konkretiseret det i forslag og fremsat dem i Folketinget, og det er måske det, der gør, at man bliver så vred på os.

Når fru Lissa Mathiasen drager Landsforeningen Sind ind i billedet, at den støtter fru Lissa Mathiasens og Socialdemokratiets ændringsforslag, vil jeg gerne pege på, at samtidig med at Sind sendte det omtalte brev, var der et bilag med kommentarer til alle paragrafferne om landsforeningens forholden sig til den lov, der nu vedtages. Gør man sig den ulejlighed at læse alle kommentarerne til loven igennem, vil man faktisk se, at Socialistisk Folkepartis og Centrum-Demokraternes ændringsforslag er i nøje overensstemmelse med Landsforeningen

Sinds ønsker. Det gælder alle de ændringsforslag, vi fremsætter, på nær måske ændringsforslagene til § 5. Vore ændringsforslag er faktisk udarbejdet i overensstemmelse med Landsforeningen Sinds henvendelse.

Det, jeg så undrer mig lidt over, er, hvad der er sket på fire dage, hvor Landsforeningen Sind lige pludselig meddeler sin støtte til Socialdemokratiets forslag, men samtidig sender 30 sider, hvor de argumenterer imod.

Jeg vil gerne til slut gøre opmærksom på, at vi i Retsudvalget har fået en henvendelse fra den europæiske afdeling af Verdensorganisationen for Mental Sundhed, The World Federation for Mental Health, hvor det påpeges, at der i denne lovgivning egentlig ikke er ret store forbedringer, og henstilles, at man overvejer at udskyde den. Derfor er det godt, at vi har fået en revisionsparagraf. Jeg vil også gerne bede om, at vi får optrykt den deklaration vedrørende menneskerettigheder for sindssyge, The Declaration of Luxor Human Rights for the Mentally Ill, som er vedtaget af verdensorganisationen. Vi vil bede om, at den bliver optrykt som et bilag, for dermed at vise, at der faktisk er en stor udvikling inden for den internationale psykiatriske behandling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil gerne til hr. Carsten Andersen sige, at den ligestilling, vi ønsker på dette område, drejer sig om rammerne, om ligestilling i relation til det øvrige sygehusvæsen, en hilsen til vore amter om, at man ikke, når det drejer sig om psykiatriske sygehusafdelinger, skal have en ringere standard.

Hvad der er behov for – og det har vi bakket op – er en særlovgivning, og det er det, dette lovforslag også drejer sig om, en særlovgivning om brugen af tvang i forbindelse med frihedsberøvelse.

Dér, hvor vi har brug for ligestilling, og dér, hvor vi har brug for ikke at have særlovgivning, er netop, hvor vi taler om den generelle psykiatriske behandling, hvor vi taler om distriktspsykiatri. Det er grunden til, at vi mener, at den måde, man fra SF's side har blandet tingene sammen på, er forkert.

Så vil jeg gerne sige til hr. Carsten Andersen: Ja, jeg står ved min kritik, når jeg ved andenbehandlingen har udtalt, at jeg mener, man fra